

26.11.2023

Kancelaria Senatu

Do: Komisja Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji
ul. Wiejska 6/8
00-902 Warszawa

Petycja

Dotyczy: Przedmiotem petycji jest zmiana przepisu art.12 ustawy z dnia 29 października 2021r. o świadczeniu wyrównawczym dla osób uprawnionych do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dziećmi wymagającymi stałej opieki (Dz. U. Poz. 2314), poprzez uszczegółowienie zapisu dot. podmiotu składającego wniosek o świadczenie rentowe. W wyżej wymienionym art. 12 pominięto dokonania zapisu wyluczającego opiekunów osób niepełnosprawnych z prawem do świadczenia pielęgnacyjnego którzy złożyli wniosek o rentę po 1 stycznia 2022r i nabyli prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Problem wskazany w petycji nie dotyczy tylko mojej indywidualnej sprawy ale szerszego interesu społecznego, dlatego domagam się w imieniu swoim i imieniu innych opiekunów z wyżej wskazanej grupy rentowej, projektu ustawy zmiany zapisu art 12 w/w ustawy poprzez umieszczenie zapisu, mówiącego, że art 12 nie obejmuje opiekunów którzy po 1 stycznia 2022r nabyli prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, tak aby dana grupa rencistów, która została objęta przez ZUS przepisami art.12 ustawy o świadczeniu wyrównawczym, mogła pobrać należne im wsteczne świadczenia rentowe. Postulowane w petycji zmiany mają umożliwić otrzymywanie należnych świadczeń rentowych z tytułu częściowej niezdolności do pracy opiekunom osób niepełnosprawnych , których świadczenie rentowe jest mniej korzystne od świadczenia pielęgnacyjnego.

Brak zapisu wyluczającego wyżej wskazaną grupę rencistów, doprowadziło do licznych naruszeń praw zawartych w Konstytucji RP, zniesienia obowiązującego od 9 stycznia 2020r. wyroku TK wydanego w dniu 26 czerwca 2019r. (sygn. Akt SK 2/17) w wyniku czego, dochodzi do kolizji obowiązujących przepisów prawa, powodując nie konstytucyjny podział opiekunów osób niepełnosprawnych z rentą z tytułu częściowej niezdolności do pracy na 4 podgrupy, z czego tylko jedna podgrupa blokowana art. 12 w/w ustawy o świadczeniach wyrównawczych pobiera 1 świadczenie.

W moim przypadku od 18 miesięcy zgodnie z literą prawa jestem pozbawiona decyzją ZUS-u należnych mi świadczeń rentowych w kwocie ok. 24 tysięcy złotych. Za 6 miesięcy tj. 20.05.2024r wygaśnie mi prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, które przyznano mi na wskutek zachorowania we wrześniu 2021r. na nowotwór piersi.

Oto moja krótka historia...

Mam 50 lat i wychowuje samotnie syna który w tym roku przystępuje do matury. Przez 23

lata pracowałam i odprowadzałam składki na ubezpieczenia społeczne. Od 6 lat (2017 r) zajmuje się 86-letnią niepełnosprawną mamą, która wskutek wypadku komunikacyjnego jest osobą niepełnosprawną w znacznym stopniu niezdolną do samodzielnej egzystencji oraz wymagającej stałej i długotrwałej opieki osób trzecich, orzeczenie zostało wydane na stałe. Mój tata nie żyje (zmarł w 2012 roku) a brat nie mieszka z mamą i posiada orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy. W świetle obowiązującego prawa, jestem jedyną osobą, która mogła podjąć się opieki. Decyzja o podjęciu opieki nad mamą i rezygnacja z pracy, była wymuszona sytuacją finansową naszej rodziny, ponieważ komercyjna opieka mamy była zbyt droga, kosztowała 2 razy więcej niż jej świadczenie emerytalne. Nie miałam wyboru, zostałam zmuszona w tej sytuacji zrezygnować z pracy i dokonać zmian w życiu zawodowym, osobistym i społecznym. We wrześniu 2018r przyznano mi prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, które pobieram do dziś.

Od tego czasu standard mojego życia i życia syna zdecydowanie się obniżył. Oddalenie od rynku pracy, wpływa niekorzystnie na sytuację ekonomiczną mojej rodziny, pogłębiając ryzyko zagrożenia ubóstwem, marginalizacją i wykluczeniem społecznym. Brak aktywności zawodowej powoduje u mnie stopniową degradację społeczną i zawodową, powolną utratą kompetencji.

Ponieważ mam przepracowane ponad 23 lata, Państwo Polskie nie odprowadza ode mnie składek emerytalno-rentowych przy wypłacaniu świadczenia pielęgnacyjnego, dzieje się tak, kiedy opiekun ma już odprowadzone składki za okres 20 lat. Od 6 lat nie mam liczonych lat pracy do emerytury, Państwo Polskie zapewniło mi warunki pracy na „czarno” , 7 dni w tygodniu, bez prawa do renty chorobowej, rehabilitacji, wypoczynku i wszystkiego w zgodzie z literą prawa.

W 2021 roku we wrześniu zdiagnozowano u mnie zaawansowany nowotwór piersi o agresywnym podtypie potrójnie ujemnym. Rozpoczęła się nierówna walka z chorobą, ponieważ rak o tym typie jest trudnym przeciwnikiem, wg. danych klinicznych 60% w okresie 5 lat wraca jako wznowa bądź jako odległe przerzuty. W październiku rozpoczęłam leczenie chemioterapią, później przeszłam operację, następnie radioterapię i brachyterapię. W kwietniu 2022 r wystąpiłam z wnioskiem o przyznanie mi renty z tytułu niezdolności do pracy.

Decyzją ZUS z dnia 24. 08. 2022r nabyłam prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres 2 lat tj od 01.04.2022 r do 30.05.2024r., które ZUS automatycznie zawiesił w danej decyzji, powołując się na art.12 ustawy z dnia 29 października 2021r. o świadczeniu wyrównawczym dla osób uprawnionych do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dziećmi wymagającymi stałej opieki twierdząc, że świadczenie jest dla mnie korzystniejsze. Byłam ogromnie zdziwiona ze jakiś przepis ustawy, która absolutnie mnie nie dotyczy zawiesza mi prawo do okresowej renty.

12.09.2022r złożyłam wniosek do ZUS-u o wypłacenie przyznanej mi świadczeń rentowych. Pomimo dokonania wskazania jakie mam zagwarantowane w tej ustawie, ZUS stwierdził, że nie dokonałam wskazania świadczenia korzystniejszego i podtrzymał zawieszenie renty, które trwa do dziś.

Wystąpiłam z zażaleniem na decyzję ZUS-u do Sądu Pracy.

Wystąpiłam z zapytaniem i prośba o interwencję Rzecznika Praw Obywatelskich. RPO podjęło interwencję w dni 31 października 2022r., ale bezskutecznie. Do tej pory nie uzyskało odpowiedzi na swoje zapytania w mojej sprawie. Nr sprawy !

Wystąpiłam do posła Jarosława Sachajko (KUKIZ 15) jako autora projektu w/w ustawy z zapytaniem, dlaczego zostałam umieszczona w tejże ustawie, nie będąc matką dziecka niepełnosprawnego, nie będąc na wcześniejszej emeryturze z tego tytułu, dodatkowo stoi w sprzeczności z wyrokiem TK z czerwca 2019 r. jest ostateczny i gwarantuje mojej grupie rentowej pobór dwóch świadczeń oraz w sprzeczność z celem ustawy o świadczeniu wyrównawczym.

Poseł Jarosław Sachajko był mocno zdziwiony tą sytuacją, twierdząc, że ta ustawa nie obejmuje mojej osoby i obiecał interwencje poselską w MRiPS. Niestety, MRiPS na interwencje posła odpowiedziało, że „ ... *nadzór ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego nad zgodnością działań Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z obowiązującymi przepisami nie może dotyczyć spraw indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej.*”- załącznik

ZUS natomiast podtrzymał swoją decyzję argumentując, iż ustawodawca nie wyłączył mojej grupy rentowej z art. 12 w/w.

Wystąpiłam o pomoc do posłanki Moniki Falej, która wraz z posłami: Pawłem Krutul, Robert Obaz, Anita Kucharska-Dziedzic, Maciej Kopiec, Marek Rutka wystąpili z interpelacją (nr 36424) do Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w mojej sprawie.

W dniu 27 września 2023 r Sąd Okręgowy wydał wyrok oddalający moje zażalenie na decyzję ZUS-u wskazując, że w art. 12 brakuje zapisu wyłączającego opiekunów z przyznana rentą z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Nie rozpatrując moich zarzutów o łamaniu praw zagwarantowanych w Konstytucji RP oraz braku realizacji celu w/w ustawy.

Na skutek tego wyroku, od 18 miesięcy, Państwo Polskie pozbawia mnie zabezpieczenia rentowego a czas, który powinnam poświęcić na regenerację i spokojny powrót do zdrowia, obciążony został olbrzymim stresem , frustracją i nieprzespanymi nocami, które bardzo źle odbijają się na moim zdrowiu i funkcjonowaniu.

Zwracam się do marszałka Senatu RP oraz szanownych posłów zasiadających w Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Senatu RP o podjęcie działań mających na celu doprecyzowanie art. 12 ustawy z dnia 29 października 2021r. o świadczeniu wyrównawczym dla osób uprawnionych do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dziećmi wymagającymi stałej opieki (Dz. U. Poz. 2314) poprzez wyłączenie z art.12 w/w ustawy, opiekunów ze świadczeniem pielęgnacyjnym którzy nabyli prawo renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy po 1 stycznia 2022r. Brak takiego zapisu dopuszcza od 1 stycznia 2022r. do nieuzasadnionego zróżnicowania w obrębie opiekunów z prawem do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, poprzez zniesienie obowiązującego wyroku TK z 26 czerwca 2019 r. mówiącego o konstytucyjnym prawie do poboru dwóch wyżej wymienionych świadczeń.

Poniżej zamieszczam art.1 i art.2 ustawy z dnia 29 października 2021r o świadczeniu wyrównawczym dla osób uprawnionych do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dziećmi wymagającymi stałej opieki (Dz. U. Poz. 2314) które określają podmiot i cel ustawy oraz sam art 12 w/w ustawy.

Podmiot ustawy

Art. 1. 1. Ustawa określa warunki nabywania prawa, tryb przyznawania oraz zasady

wypłacania i finansowania świadczenia wyrównawczego dla osób uprawnionych do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dziećmi wymagającymi stałej opieki, zwanego dalej „świadczeniem wyrównawczym”.

Cel **ustawy.**

2. Celem świadczenia wyrównawczego jest dodatkowe wsparcie dochodowe osób uprawnionych do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dziećmi wymagającymi stałej opieki, zwanych dalej „osobami uprawnionymi”.

Art 12

Art. 12. Osobie pobierającej świadczenie pielęgnacyjne, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, która po dniu 1 stycznia 2022 r. złożyła wniosek o:

- 1) emeryturę lub
- 2) rentę, lub - **tutaj powinno być zamieszczone wyłączenie naszej grupy rentowej**
- 3) rentę rodzinną z tytułu śmierci małżonka przyznaną w przypadku zbiegu prawa do renty rodzinnej i innego świadczenia emerytalno-rentowego, lub
- 4) nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, lub
- 5) rodzicielskie świadczenie uzupełniające, o którym mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym – przysługuje świadczenie pielęgnacyjne, jeśli jest korzystniejsze, przy czym art. 17 ust. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych nie stosuje się.

Wyjaśnienie

Artykuł 12 ustawy z dnia 29 października 2021r o świadczeniu wyrównawczym dla osób uprawnionych do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dziećmi wymagającymi stałej opieki, został zamieszczony przez Senat jako artykuł szczegółowy tej ustawy. W swym zapisie, miał na celu poszerzenie grupy opiekunów osób niepełnosprawnych mogących dokonywać wyboru i wskazywać pobór korzystniejszego świadczenia.

Cel w swym założeniu był szczytny ale dokonując zapisu o „rencie”, bez wyłączenia opiekunów z rentą z tytuł częściowej niezdolności do pracy, cel ustawy osiągnął skutek przeciwny.

Dodatkowo, art.12 nie powoduje żadnych korzyści finansowych dla opiekunowie którzy mają prawo do świadczenia pielęgnacyjnego a wystąpią z wnioskiem o świadczenie emerytalno-rentowe. Wynika to z tego, że z chwilą kiedy okaże się, że świadczenie emerytalno-rentowe jest mniej korzystne, to opiekunowie od 2003r. mogą wycofać wniosek w terminie 30 dni od decyzji przyznającej świadczenia emerytalno-rentowe bez potrzeby nadawania im prawa do możliwości wyboru korzystniejszego świadczenia w w/w ustawie. Reguluje to art.116 pkt.2. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Społecznego. Można więc śmiało stwierdzić, że art. 12 jest częściowo przepisem „martwym” a częściowo niekonstytucyjnym, wyrządzając dużą szkodę finansową opiekunom osób niepełnosprawnych którzy po 1 stycznia 2022r złożyli wniosek o świadczenie rentowe i otrzymali rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W moich oczach jest to „wrzutka”, bez należytej oceny prawnej, którą należy poprawić.

Art.12 ustawy o świadczeniach wyrównawczych, jest jedynym artykułem w tej ustawie, który nie jest powiązany zakresem przedmiotowości, której stosunki reguluje,

jak również podmiotowości - kręgu podmiotów do których się odnosi a co za tym idzie, art.12 w/w ustawy w swej treści łamie zasady techniki prawodawczej ustalone przez Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. Poprzez:

- zamieszczenie przepisów, które regulują sprawy wykraczające poza wyznaczony przez nią zakres przedmiotowy oraz podmiotowy.

-zmianę lub uchylenie przepisów regulujących sprawy, które nie należą do jej zakresu przedmiotowego lub podmiotowego albo się z nimi nie wiążą.

Takie zapisy powodują liczne ograniczenie praw obywatelskich i złamanie instytucjonalnych gwarancji w obszarze emerytalno-rentowych.

Stan faktyczny

Wprowadzenie w życie przepisów art. 12 ustawy z dnia 29 października 2021r o świadczeniu wyrównawczym dla osób uprawnionych do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dziećmi wymagającymi stałej opieki, doprowadziło do kolizji przepisów prawa w departamentach Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej.

ZUS swoje decyzje o wypłaceniu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, do której prawo ustalono na wniosek złożony po 1 stycznia 2022r opiera na art. 12 w/w ustawy, na podstawie której ZUS już w przesłanej decyzji o przyznaniu praw do renty, automatycznie zawiesza świadczenie rentowe jako świadczenie mniej korzystne od świadczenia pielęgnacyjnego. Nakazując w przesłanych informacjach wskazanie świadczenia korzystniejszego finansowo, pod rygorem, że brak takiego wskazania w ciągu 30 dni od doręczenia decyzji o nabyciu praw do renty będzie wskazywało, że zostało wybierane świadczenie pielęgnacyjne.

W moim przypadku, nawet po złożonym wniosku o wypłatę renty, ZUS arbitralnie bez żadnego trybu zawiesił ją i nie biorąc pod uwagę mojego wskazania, uznał świadczenie pielęgnacyjne jako bardziej korzystne.

Departament Świadczeń Rodzinnych w podejmowaniu decyzji o przyznaniu bądź wstrzymaniu świadczenia pielęgnacyjnego dla opiekunów którzy po 1 stycznia nabyli prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, opiera na wyroku TK z 2019 r Uznając wyrok TK, pozwala na równoczesne pobieranie świadczenia pielęgnacyjnego i renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. - Załącznik (pismo z działu świadczeń rodzinnych)

ZUS – twierdzi, że wyrok TK z 2019 r przestał obowiązywać od 1 stycznia 2022r dla w/w grupy rentowej.-

Kolizja w dwóch obowiązujących aktach prawnych, prowadzi do absurdalnych podziałów w obrębie danej grupy rentowej, gdzie jedni opiekunowie są faworyzowani a inni dyskryminowani.

Dodatkowo, brak wyłączenia danej grupy rencistów z art. 12 ustawy o świadczeniu wyrównawczym, rodzi niezgodność z art. 32. Konstytucji RP., poprzez różnicowanie ekonomiczne opiekunów osób niepełnosprawnych z prawem do świadczenia pielęgnacyjnego i świadczenia rentowego z tytułu częściowej niezdolności do pracy na cztery grupy, z czego tylko jedna z tych grup jest dyskryminowana finansowo, ponieważ otrzymuje jedno świadczenie.

Poniżej przedstawiam podział grupy opiekunów z prawem do renty z tytułu częściowej

niezdolności do pracy, na 4 podgrupy, gdzie 3 podgrupy, to opiekunowie którzy złożyli wniosek o rentę **po 1 stycznia 2022r.**

Pierwsza grupa : opiekunowie z prawem do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z **przed 1 stycznia 2022r** mają prawo otrzymywać **dwa świadczenia**, świadczenie pielęgnacyjne i rentę (**Wyrok TK z 2019r**)

Druga grupa : opiekunowie z prawem do świadczenia pielęgnacyjnego którzy nabyli prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poprzez złożenie wniosku **po 1 stycznia 2022r a ZUS wstrzymał im rentę jako świadczenie mniej korzystne** otrzymują **jedno świadczenie** (art.12 ustawy o oświadczeniu wyrównawczym) - ja jestem w tej grupie.

Trzecia grupa : **to opiekunowie z przedstawionej wyżej- drugiej grupy**, którzy nabyli prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poprzez złożenie wniosku **po 1 stycznia 2022r ale wskazali w ZUS-ie świadczenie rentowe jako świadczenie korzystniejsze**, otrzymuje w świetle obowiązującego prawa **dwa świadczenia**, to prowadzi do kuriozalnej sytuacji w której opiekun uzyskawszy rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy wyższą od świadczenia pielęgnacyjnego jest premiovany w postaci wypłaty drugiego świadczenia - świadczenia pielęgnacyjnego. Dzieje się tak, ponieważ:

1. ZUS nie ma podstaw do wstrzymania renty, ponieważ świadczenie rentowe jest korzystniejsze od świadczenia pielęgnacyjnego.
2. MOPS nie zawiesi świadczenia pielęgnacyjnego, ponieważ pracuje w oparciu o wyrok TK z czerwca 2019 r.

Czwarta grupa : opiekunowie osób niepełnosprawnych którzy **po 1 stycznia 2022 r.** nabywają w pierwszej kolejności prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy a następnie występują o świadczenie pielęgnacyjne, **otrzymują dwa świadczenia**. Gwarantuje to wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 2019r. a przepisy art. 12 ustawy o świadczeniu wyrównawczym, nie obejmują opiekunów którym po przyznaniu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznane zostanie w późniejszym terminie świadczenie pielęgnacyjne.

Takie różnicowanie w obrębie jednej grupy rentowej jest jaskrawym złamaniem **art. 32 Konstytucji RP**, który mówi, że grupa charakteryzująca się określoną cechą- w tym wypadku, jest to opiekun osoby niepełnosprawnej, mający prawo do pobierania świadczenia pielęgnacyjnego i świadczenia rentowego z tytułu częściowej niezdolności do pracy- powinna być traktowane równo, według jednolitej miary, bez zróżnicowań dyskryminujących bądź faworyzujących.

Uzależnienie prawa do wypłaty świadczenia rentowego, od rezygnacji z pobierania świadczenia pielęgnacyjnego i odwrotnie, gdzie kryterium decyzyjnym jest czas złożenia wniosku, powoduje złamanie zasady proporcjonalności.

Art. 71 ust. 1 Konstytucji RP.

Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego ograniczenia praw konstytucyjnych jest zgodne z zasadą proporcjonalności, tylko w poniższych przypadkach:

- 1) umożliwiają efektywną realizację założonych celów;
- 2) są konieczne, tzn. nie jest możliwe zrealizowanie danych celów za pomocą mniej restryktywnych środków;
- 3) ich efekty pozostają w odpowiedniej proporcji do ciężarów nakładanych przez nie na jednostkę (wyroki TK z: 20 lutego 2008 r., sygn.K 30/07, marca 2008 r., sygn. SK 17/05; 23 czerwca 1999 r., sygn. K 30/98, 24stycznia 2001 r., sygn. SK 30/99).

Zwracam się do organu Ustawodawczego o wyjaśnienie, co takiego zmieniło się w polskim prawie, że działania wstrzymujące wypłatę dwóch świadczeń, wskazane przez TK w wyroku z 26 czerwca 2019 r jako niekonstytucyjne, po 1 stycznia 2022r. są już zgodne z Konstytucją RP.

Czy włączenie mojej grupy rentowej do tej ustawy było konieczne, aby zrealizować w/w cel ustawy o świadczeniu wyrównawczym?

Art.69 i Art. 71 Konstytucji RP

Dodatkowo, art.12 w/w ustawy, w sposób ukryty narusza konstytucyjne moje prawa i mojej niepełnosprawnej matki do szczególnej pomocy ze strony Państw Polskiego i powołanych do tego instytucji (art. 69 i art.71 Konstytucji). Pozbawia się naszej rodziny w sposób ukryty, wsparcia w obszarze zabezpieczenia stałej i ciągłej opieki osoby niezdolnej do samodzielnej egzystencji.

Dodatkowo, w kontekście art. 12 ustawy z dnia 29 października 2021r dochodzi do łamania szeregu zasad i praw zamieszczonych w Konstytucji RP tj.:

Narusza zasadę poszanowania praw słusznie nabytych (Art.2 Konstytucji);

Wyroku (K 5/99) Trybunał podkreślił szczególne znaczenie ochrony praw nabytych względem praw z ubezpieczenia społecznego, ze względu na zasadę wzajemności, leżącą u podstaw prawa do tych świadczeń. Ubezpieczony nabywa je w związku z własnym udziałem w tworzeniu funduszu, z którego są one finansowane. Związek między wkładem pracy pracownika i płaconą przez niego składką a funduszem ubezpieczeniowym stanowi zasadniczy argument na rzecz silnej ochrony tych praw.

W moim przypadku odebranie prawa do poboru należnej mi renty jest bezzasadne, nastąpiło na skutek wadliwość ustanowionego przepisu art 12 ustawy o świadczeniu wyrównawczym poprzez poszerzenie grupy podmiotów ustawy o rencistów z tytułem częściowej niezdolności do pracy, gdzie jako jedyni w grupie uprawnionej w/w ustawie nie osiągamy potencjalnych korzyści tylko ograniczenia w prawach nabytych.

Treścią konstytucyjnej zasady ochrony (poszanowania) praw nabytych jest zakaz arbitralnego znoszenia lub ograniczania praw podmiotowych przysługujących jednostce lub innym podmiotom prywatnym występującym w obrocie prawnym (wyrok TK , K 5/9935).

Narusza zasadę nie działania prawa wstecz oraz zasadę sprawiedliwości (art. 2. Konstytucji).

Trybunał Konstytucyjny powyższą zasadę przedstawił, jako zakaz stanowienia norm prawnych, które miałyby obowiązywać w odniesieniu do zdarzeń mających miejsce przed ich wejściem w życie i z którymi prawo nie wiązało dotąd skutków prawnych lub wiązało inne skutki prawne (zasada lex retro non agit sensu stricto). Treścią tej zasady obejmuje

jednak także zakaz stosowania reguł intertemporalnych, które określają treść stosunków prawnych powstałych pod rządami dawnych norm, a trwających w czasie wejścia w życie nowych norm, jeżeli reguły te wywołują ujemne następstwa prawne dla bezpieczeństwa prawnego i poszanowania praw słusznie nabytych. Mocy wstecznej nie należy w szczególności nadawać przepisom, które regulują prawa lub obowiązki obywateli (K 1/8839; K 27/0340).

Działanie prawa wstecz jest jednak dopuszczalne (nie narusza art. 2 Konstytucji), gdy tak działające przepisy polepszają sytuację prawną niektórych adresatów i jednocześnie nie pogarszają sytuacji innych (K 26/9941).

Naruszenie zasady równości i niedyskryminacji zapisanego w art. 32 i 33 Konstytucji RP.

Na temat zasady równości wobec prawa Trybunał najpełniej wyraził swój pogląd w orzeczeniu z dnia 9 marca 1988 roku (U 7/8743): „Trybunał Konstytucyjny stoi na stanowisku, że konstytucyjna zasada równości wobec prawa (równości w prawie) w ujęciu najszerszym(...) – formuły art. 67 ust. 2 Konstytucji⁴⁴ – polega na tym, że wszystkie podmioty prawa (adresaci norm prawnych), charakteryzujące się daną cechą istotną (relevantną) w równym stopniu, mają być traktowane równo. A więc według jednakowej miary, bez zróżnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących (...). W kilkudziesięciu późniejszych orzeczeniach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych, z najnowszymi włącznie, Trybunał odwołuje się do sposobu rozumienia zasady równości określonego w wymienionym orzeczeniu (U 7/87).

Dominuje w nim ujęcie zasady równości jako „nakaz traktowania sytuacji (podmiotów) podobnych w sposób podobny, a zarazem dopuszczenie traktowania sytuacji (podmiotów) odmiennych w sposób odmienny.

Narusza zasadę zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa (Art.2 Konstytucji);

Sytuacja z jaką przyszło mi się zmierzyć, powoduje utratę przekonania, że ustanowione i przyznane mi prawo do świadczenia rentowego jest gwarantowane przez Państwo Polskie. Przypominam, że jako ubezpieczona, po spełnieniu określonych warunków (23 lata pracy) byłam pewna, że otrzymam przysługujące mi świadczenie. Tak się nie stało, przyznane świadczenie rentowe zostało przyznane po to aby je zawiesić pomimo, „ że system ubezpieczeniowy przybiera formę swoistej umowy społecznej, rządzącej się zasadą pacta sunt servanda”. (Wyrok TK, K 14/9119) Ustawodawca poprzez włączenie mnie oraz grupy rentowej którą reprezentuje do ustawy, która ani podmiotowo ani przedmiotowo nas nie dotyczy, zaburzył zasady lojalności państwa względem nas – obywateli. Zaufanie obywateli nie tylko do litery prawa, ale przede wszystkim do sposobu jego interpretacji przyjmowanej w praktyce stosowania prawa przez organy państwa.

TK w swym wyroku zwrócił uwagę , że lojalność w stosunku do obywatela nie polega na zakazie dokonywania jakichkolwiek zmian w prawie, lecz tylko zmian zaskakujących, nieprzewidywalnych, a przede wszystkim arbitralnych, tj. nie usprawiedliwionych zaistniałymi okolicznościami.

„Trybunał w pełnym składzie stwierdził: „Istotę zasady lojalności państwa względem obywateli da się przedstawić jako zakaz zastawiania przez przepisy prawne pułapek, formułowania obietnic bez pokrycia, bądź nagłego wycofywania się przez państwo ze złożonych obietnic lub ustalonych reguł postępowania, jako niedopuszczalność kreowania organom państwa możliwości nadużywania swojej pozycji wobec obywatela”. (wyrok TK nr Kp 2/0822)

Niestety, w tym przypadku doszło do nadużycia ze strony Państwa Polskiego poprzez

zastawiania przez przepisy prawne pułapek i w sposób ukryty wycofywanie się z ustalonych reguł postępowania jakie obowiązywały do 31 grudnia 2021r.

Zarówno w czasie procedowania w/w ustawy, jak również po jej ogłoszeniu i wejściu w życie żaden organ państwowy władzy wykonawczej, bądź ustawodawczej nie zamieścił informacji o zmianie praw do świadczeń w obszarze naszej grupy rentowej. Jako obywatelka Państwa Polskiego czuje się oszukana, poprzez pozbawienie mnie prawa do rzetelnej informacji prawnej ze strony powołanych do tego instytucji państwowych. Na stronie Sejmu, Senaty, MRiPS i ZUS-u próżno do tej pory szukać informacji na ten temat.

(Gazeta Prawna po mojej interwencji opisała dany problem) Jedyne co możemy odnaleźć to informacje dotyczące korzystnych rozwiązań jakie niesie ze sobą wprowadzenie przepisów w/w ustawy. Ani słowa nie napisano, że ustawa powoduje utratę mocy obowiązywania wyroku TK z czerwca 2019 r. dla naszej grupy rentowej. Przejrzałam wiele publikacji i informacji prasowych i żadne z nich nie poruszało odmienności podmiotowej art.12 w/w ustawy, co oznacza, że żadna z w/w instytucji nie dołożyła starań aby podać do informacji publicznej niekorzystne zmiany albo żaden organ nie dostrzegł problemu jaki powstał w obrębie naszej grupy rentowej.

W większości przypadków, opiekun dopiero jak zachoruje i wystąpi o rentę, to dowiaduje się, że pomimo spełnienia wszystkich obowiązujących kryteriów nie dostanie renty, ponieważ w pierwszej kolejności podjął się opieki nad osobą niepełnosprawną i nabył prawo do świadczenia pielęgnacyjnego.

W tej sytuacji, brakuje tylko jeszcze stwierdzenia z pogranicza absurdu *...no szkoda, że nie zachorował Pan/ Pani wcześniej... przed 1 stycznia 2022 r, bo to byłoby dla Pana/ Pani korzystniejsze...*

Zwracam się do Marszałka Senatu RP, Małgorzaty Kidawy-Błońskiej i przedstawicieli Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji o podjęcie działań zmierzających do poprawki art.12 w/w ustawy.

Jest to sprawa pilna ponieważ od 1 stycznia 2022r. uderza w opiekunów osób niepełnosprawnych którym samym przyszło mierzyć się z chorobami a ich jedyną winą jest niskie świadczenie rentowe i zachorowanie pod koniec 2021 roku...

Brak podjęcia skutecznych działań w tej sprawie byłby niemoralne i nieetyczne. Organ Ustawodawczy jest winny naprawienia błędu i nie będzie można tego usprawiedliwiać nadmiernymi skutkami finansowymi przy zastosowaniu mechanizmu naprawczego, ponieważ ten problem nie dotyczy setek tysięcy opiekunów, nie obciąża w znacznym stopniu budżetu państwa w porównaniu z licznymi programami wsparcia dla różnych grup społecznych, jakie mają być procedowane w najbliższym czasie jako wsparcie nie wynikające z obowiązującej umowy społecznej między Państwem a Obywatелеm, tylko będące wynikiem zobowiązań wyborczych. Proszę o wnikliwe zapoznanie się z petycją, mając nadzieję, że uzyska zrozumienie wśród Senatorów.

Z wyrazami szacunku

a